

Durmuş Hocaođlu

Demokrasi ve “Homojenlik” Problemi: II

Ayyıldız., 02 Mart 2000, Perşembe., s.09
Durmuş Hocaođlu., Ayyıldız Sıra No: 128; 2000-045; Mart-02

NOT:

[Bu yazım Ayyıldız’ın son nüshasındaki son yazımdır]

Ayyıldız

Demokrasi’nin birden fazla halk ile siyâset mekanizması arasındaki siyâset probleminin değil, sâdece bir adet halk ile siyâset mekanizması arasındaki siyâset probleminin çözümlü şekli ve metodu olmasının aslı sebebi şudur:

Her “halk”, kendisini farklılaşmış bir kimlik altında ifâde etmektedir. Hâlbuki beri yandan şurası da bir hakîkattir ki, bu şekildeki bir farklılık, farklı bir siyasî talep doğurmaktadır; zîra her kimlik, kendisine tekabül eden bir siyâsetin de motorudur. Bu husûsu şu şekilde de ifâde edebiliriz: **Kimlik siyâsetin hem motoru ve hem de aracıdır.**

Çünkü, **Halk**, kendi kimliğinin dışındaki diğer bir halk ile kimlik farklılığı ve menfaat kesişmesi içerisinde olan bir sosyal birimdir. Her **kimlik farklılığı** farklı bir “**farklı benlik bilinci**”ni ve o da “**farklı bir siyasî hâkimiyet talebi**”ni yaratır. Zîra, kimlikteki farklılıktan neş’et eden “**benlik bilinci farklılığı**”, menfaat farklılığını ve menfaat kesişmesini doğuracaktır. Hâl böyle olunca, buradan, kaçınılamaz bir şekilde, farklı halklar arasında farklı siyâsetler, diğer bir ifâde ile, siyâset kesişmeleri; siyasî hâkimiyet farklılıklarının ürünü olan siyasî hâkimiyet kesişmeleri doğacaktır. Bu kesişmeler ya farklı kimliklerin bir ortak irâde ile somutlaştırılacakları ortak bir kimlik etrafında şekillenen bir ortak siyasî hâkimiyet ile sonuçlanacaktır, ya birisinin diğerini zor ile hâkimiyeti alması ile ya da bir ayrılık ile.

Bunlardan birincisi, şu anda Avrupa’nın, mevcut uluslardan daha büyük bir ulus, mevcut ulus-devletlerden daha büyük bir ulus-devlet (Hiper Ulus-Devlet) inşâ etmek için büyük gayret sarfettiği ve nihâî amacının Birleşik Avrupa Devletleri olduğu âşikâr bir hâl aldığı söylenebilecek olan Birlik projesidir ve henüz işin başında ve çok büyük engellerle çevrili olmakla da âkıbeti meçhûldür.

İkinci şık, tarihen denenmiş ve çağımızda başarı şansı olmayan; kazanana da birşey kazandırtmayan kötü bir yoldur. En son örneklerinden birisi, Yugoslavya’nın dağılmasından sonra çıkan ve Sırlar’ın bütün gayretine rağmen kazanamadıkları Kosova savaşlarında yaşanmıştır. Bir başka örnek, hem de şimdilik nisbeten kazanmış gibi görünmesine rağmen sonu başından belli denebilecek kötü örnek, Rusya Federasyonu örneğidir. Şu halde, çağımızda, şâyet aralarında derin kopukluklar meydana gelmişse, farklılıkların bu şekilde bir arada tutulmasının bittiği çağımızda böyle bir yol da şâyân-ı tecrübe ve tavsiye olamaz.

Bu durumda, aralarında kapatılamayacak kadar derin yarıklar, kopukluklar teşekkül etmiş bulunan farklılıklar için en uygun olarak sâdece “**ayrılık**” kalmaktadır; ya “ayrılık”, ya da bu farklılıkların izâle edilmesi, yâni homojenleşme netîcesinde bir ortak kimlik altında buluşma ile netîcelenecek olan “**birlik ve bütünlük**”. Maalesef veya değil, bundan başka bir yol henüz akl-ı selîme, tecrübeye ve filî realiteye muvâfık düşmemektedir.

★★★

Öyleyse; Cumhuriyet'in, prensipler bazında doğru olan "homojenlik" projesine karşı, sırf Cumhuriyet ne dedi ise aksini söylemek gibi anlamsız bir muhâlefet dürtüsü ile, Türkiye'de, aynı vatan toprakları üzerinde birden ziyâde halklar, milletler ve milliyetçilikler telâffuz edenlerin, boğazın dokuz boğum olduğunu hâtırlayarak daha bir dikkatle düşünmeleri ve ona göre konuşmaları şart olmaktadır.

İmdi: Soğukkanlılıkla kabul edilmelidir ki; şâyet bu ülkede **Türk Halkı** yanında bir de **Kürt Halkı** diye ayrı bir halk varsa, yâni ana dili Kürtçe olmanın, Kürt soyundan geliyor — veya kendisini öyle hissediyor — olmanın **sosyolojik olarak ayrı ve ayrılmış** bir birim, bir "**halk**" kavramı altına konması meşrû ise; hattâ birçoklarının daha da ileri bir adım atarak yaptığı gibi, işbu Kürt Halkı'nın, "halk" olma sınırını da aşarak, sosyolojik bakımdan bağımsız bir "Millet" bilincine ulaşmış bir birim olarak kabûlü ve takdîmi ve buna bağlı olarak "Kürt Milliyetçiliği" teriminin kullanılması meşrû ise; **hiçbir dünyevî güç, bu iki milleti ve iki farklı milliyetçiliği bir arada tutmaya muktedîr olamayacaktır.**

Çünkü, şuna dikkat etmek gerektir: Bir ülke iki millete — ve iki milliyetçiliğe — dar gelir; iki millet — ve iki milliyetçilik — bir ülkeye sığmaz.

Çünkü, Millet ve Milliyetçilik kavramlarının tabiatı bu netîceyi zarûfî kılar.

Çünküler çünküsü: Birbirinden bu kadar derin yarıklarla ayrılmış, birbirinden bu kadar derin farklarla kopma sürecine girmiş iki "halk" ve iki "millet" arasındaki siyâset anlayışı farklılığı, kendi halkının ve/ya milletinin bağımsızlığı istikametinde tecellî edecektir. Bu ise, "kesişme" demektir. Kesişmeler ise ortak bir irâdeyi ortadan kaldıracığı için Demokrasi'nin önünü kesecektir. Bu takdîrde, yukarıda çok basite indirgenerek hulâsa edilen üç şikkın teker-teker mütâlea edilmesi zamanı gelmiştir diyebiliriz.

★ ★ ★

Acaba bu fikir nice doğrudur? Bugün bu fıkra da buna temas etmeyerek sonunu üçüncü bölümde bağlamak üzere burada noktalayacağım; ama bir-iki noktayı hâtırlatmadan da geçmek doğru olmayacak:

- Şuna inanıyorum ki, Türkiye'deki Kürtlerin büyükçe bir kısmı, her ne kadar kendisini Kürt olarak tanımlasa da "**sosyolojik mânâda ayrı bir halk**" değildir. Çünkü, öncelikle, aksi vârid olsaydı bu kadar Türk ile bu kadar Türk evlenemezdi; ve kezâ, bu kadar Kürt, Türklerin arasına gelip yerleşmek için evini-barkını terketmezdi.

- Ve sâniyen: Kendisini Kürt olarak tanımlayan insanların büyük kısmının Kürtçe konuşmaması, yâni "ana dili"nden kopmuş olması, onların, iddialarının aksine, sosyolojik olarak Kürt bile olmadıklarının, Kürtlük'ten sâkıt olduklarının belgesidir.

- Ve bir de: Bu dayılananlar var ya, Biz **Türkler** onlara desek ki: "...

★ ★ ★

Pazar günü bu sûtunda buluşmak üzere;...

